

PLATTANS PEDAGOGIK

Digitalisering. Lyft källkritiken i skolan.

MED BARA NÅGRA veckor in på höstterminen har länets äldsta 00-talister nu börjat känna av högstadiet.

För dem startar en ny epistod i livet, där de får lära sig att ta mer ansvar än tidigare. Högstadiet innebär många förändringar och nya intryck. Samtidigt kommer inte dagens 13-åringar, till skillnad från för bara några år sedan, att behöva kämpa för att få använda sina smarta telefoner under lektionstid.

År 2013 verkar det nämligen som om debatten om teknisk utveckling kontra traditionella utbildningsverktyg avtar till förmån för en mer interaktiv skola där papper och pennor får samsas med mobiler och surfplattor.

På bara några få år har skolor ändrat inställning och de förut så kontroversiella redskapen har börjat klassas som alltmer givna verktyg i den formella utbildningen.

PROBLEMET VAR LÄNGE att mobilerna störde undervisningen – och eleverna. Svårt att koncentrera sig när det rings, sms:as och surfas. Då var det naturligt att förbjuda mobilen i klassrummet.

Men tiderna förändras, som sagt, och pendeln har svängt. Med insikt om att den smarta luren och plattan kan användas för att bilda och utbilda,

Barnen ska redan vid tidig ålder inse skillnaden mellan oberoende källor och att förstå innebörden av den information som presenteras.

och om undervisningen görs på rätt sätt, minskar elevernas behov av slö/tidsfördrivande användning. I stället ökar förhoppningsvis lärlusten när apparaterna blir naturliga inslag i skolan.

ÄNDÅ KOMMER med den nya och anpassade pedagogiken andra utmaningar. För just det faktum att ungdomarna nu mer än någonsin har tillgång till snabb information gör det ännu viktigare för dem att lära sig hur man värderar den.

De svårigheter som vi ställs inför är således inte huruvida kunskapen förmedlas via böcker eller genom en skärm, utan hur vi lär våra barn att bedöma och sälla bland den oerhörda mängden information.

Många av dagens barn och unga – "the face down generation" – har växt upp med näsan i skärmen och mantratt att "Google gör mig smart" och skulle inte få för sig att ifrågasätta de webbsidor som

dyker upp vid olika sökningar.

Även sociala medier som Twitter och Facebook utgör en viktig komponent i dagens informationsspridning. Faren med dessa mediekanalet är att de också möjliggör att eventuella rykten sprids genom "delningar" som användarna själva, ofta ungdomar, bidrar till.

I DESSA FALL MÅSTE de få lära sig att de ofta inte bara är mottagare av information utan också sändare, vilket inbegriper ett ansvar som i vissa fall är alldeles för tungt för dem att hantera själva. Vikten av att förklara för våra barn och elever att allt de för vidare lämnar ett avtryck och kan få konsekvenser är allmänt känt.

Nyckelordet för att öka ungdomarnas ifrågasättande är då källkritik. Men också etablerandet av en viss kunskapsnivå hos barnen, så att de per automatik ska kunna identifiera

Surfplatta och annan digital teknik hör till skolvardagen på många håll i dag. En god utveckling, men det ställer krav på källkritik och bakgrundskunskap för den som söker nytt vetande.

Foto: ANNIKA AF KLERCKER / SCANPIX

vilsledande eller felaktig information, är viktigt.

Barnen ska redan vid tidig ålder inse skillnaden mellan oberoende källor och att förstå innebörden av den information som presenteras.

På så sätt kommer framtidens vuxna att kunna få användning av sitt kritiska granskande i en alltmer

komplex värld, oavsett om de läser en fackbok eller navigerar på Flashback.

JÖNKÖPINGS-POSTEN

5 september 2013

Obama, Gandhi och tjuren i Mullsjö

ÖGA FÖR ÖGA gör hela världen blind. "Tankar för dagen" i P1 levererar ofta just tankar för dagen. I går morse var det Lisbeth Gustafsson, biträddande rektor för studieförbundet Bilda, som lägmält funderade över president Barack Obamas besök och utgick från det citat av Mahatma Gandhi som du ser här ovan.

Frågan är om öga för öga är en möjlig väg till framgång för USA i Syrien.

Bristen på svar gör att åtminstone jag inte är ett dugg sugen på att ha Obamas jobb.

MED ALL RÄTT ställs extremt höga krav på världens mäktigaste man. Han – och möjligen hon efter nästa presidentval (Hillary Clinton) – måste i alla situationer kunna visa mod, omdöme, klokskap och handlingskraft. Hela världen står ofta och väntar på att USA ska visa vägen.

Dessutom är det svårt att inte beundra Barack Obama som person. Extremt bra talare, smart, banbrytande som den första svarta presidenten, stark anhängare av diplomati etc. Dessutom har han styrt världens viktigaste land under dess svåraste period sedan 1930-talet. När historieböckerna skrivs kan det till och med heta att han räddade världen från en depression.

Men hans – och andra politikernas – uppdrag är närmast omänskligt tuff. Det är sällan ett val mellan ont och gott, inte heller mellan trist och trist. Snarare gäller det att välja mellan ont och ont. Syrienfrågan är en sådan.

SKA EN DIKTATOR tillåtas att använda kemiska vapen – dessutom mot sitt eget folk – utan att omvärlden reagerar? Kan vi är efter år bara se på medan en barbarisk slakt på människor pågår i Syrien? Var går gränsen för att se lidande utan att ingripa?

Vad uppnås med en straffattack mot Syrien? Vad händer om konflikten sprider sig till fler länder i området? Hur stor blir splittringen i världen om ett antal länder handlar utan FN-mandat?

Oavsett vilken väg Barack Obama

President Barack Obama avsatte en lång stund för att tillsammans med Fredrik Reinfeldt möta svenska pressen.

Foto: JESSICA GOW / SCANPIX

väljer kommer han att få kraftig kritik, vilket en president får för så gott som alla beslut. Men i Syrienfrågan står nästan obegripligt mycket på spel.

VI FÅR HOPPAS att Obama, under detta historiska första statsbesök av en amerikansk president, både får tillfälle att vila hjärnan och till goda samtal om svåra frågor med Reinfeldt, Bildt och andra svenska och nordiska företrädare.

Några ord på vägen vid dessa möten kan vara ett annat citat av Gandhi: "Det som uppnås med våld kan endast behållas med våld."

EN ANNAN FRÅGA som diskuteras under Mr Presidents besök är frihandelsavtalet mellan EU och USA. Sverige är en varm anhängare av frihandel och har varit drivande i att riva murarna på Atlanten.

De flesta är överens om att ett

sådant avtal skulle föra med sig mycket gott. Lägre priser för konsumenterna, ökad konkurrens, ökat välstånd, mindre byråkrati.

Men även denna i grunden positiva fråga innehåller många komplicerade ingredienser när regelverk ska synkroniseras.

En sådan handlar om livsmedel och jordbruk. Vi i Sverige riskerar att få in varor i butikshyllorna som de flesta av oss helst vill slippa, till exempel modifierade grönsaker, hormonstint kött och klordoppade kycklingar.

SVENSKA JORDBRUKARE är redan nu pressade av konkurrens från Europa. Andelen utländskt kött på våra tallrikar ökar hela tiden – trots att en stor majoritet i undersökningar säger sig föredra svenska produkter. Vi hyllar det svenska djurskyddet men vill inte betala för kvaliteten som är resultat av den.

Knäppt med tanke på att maten hamnar i våra egna magar. Och vi hade knappast med berott mot hållt olja av låg kvalitet i bilmotorn.

Vi kan anta att många konsumenter väljer hormonkött – även med tydlig markering på förpackningen – om priset är lågt. Det lär knappast göra livet lättare för en köttbonde i Mullsjö och riskerar att ytterligare försämra förutsättningarna för den svenska landsbygden.

Frihandelsavtalet visar – återigen – att politik, tvärt emot klyschan, är det omöjliga konst. Tur att det finns de som vill göra jobbet.

KRÖNIKA

MATS OTTOSSON

Redaktionschef, ansvarig utgivare
mats.ottosson@jonkopingsposten.se

DET HÄNDE DÅ

5 SEPTEMBER

1995: Frankrike genomför kontroversiell provsprängning.

DEBATT

Välkommen att mejla debattartiklar till debatt@jonkopingsposten.se

ANDERS BYLANDER: Kyrkan har upphört att vara kyrka

DET FINNS TVÅ skilda värdegrunder i västerlandet idag. Det är franska revolutionens eller de progressivas värdegrund, där frihet och jämlikhet får sin särskilda betoning. Den har i tvåhundra år gått segrande fram. Det är också den kristna värdegrunden, med den livgivande fadern som främsta kännetecken.

Det rent biologiska livet blir en bild av relationen med Gud. Friheten i Kristus är så stor att Paulus kunde uppmana slavar att inte söka befrielse. Någon annan jämlikhet behövs inte, än att vi har samma Far.

Varken den franska eller ryska revolutionen har kunskapat förverkliga broderskapet. Vårt sekel är genuint sekulärt, men samhörigheten med likar flyktig. Den falska värdegrunden har även tagit lagen i sina händer, men relationerna försämrats.

Här och där lever en kristen kultur kvar, till synes endast på sparläga. Närmare betraktat har den satt avgörande och outplånligt djupa spår i den vardag man lever i byar och städer.

Vem tänker exempelvis på kyrkor som värdelösa rester av kristen tro i den profana kulturen?

DENNA VÄRLDENS officin har tagit över de nominellt kristna värdena. Sigill och bomärken har behållits, men med ny innebörd.

Åktskapet erkänns idag endast som en juridisk transaktion.

Människorna har som de fria aktörer de anser sig vara kunnat bryta sig lösa från de andliga grunderna och förse sina initialer och monogram med ett nytt innehåll.

Kyrksilvret kommer till heders i politiken. En hältningsfras som adieu för inte längre tanken längre.

Under kristendomens expansiva fas kom missionärer från Jerusalem och Rom till Europa och gavorna de förde med sig kan inte överskattas. Deras samarbete med främmande lärors beaktare störde inte budskapet, som till exempel när Ibn Rushd, sedermera Averroës, gjorde nattvardsriten begriplig för bönder.

Vår egen Jan Guillou har i Arnböckerna beskrivit hur Vite Krist lyste upp hedenens mörker och gjorde

Överallt i västerlandet ser vi idag hur denna hedniska treenighet med massornas mandat tränger trons folk tillbaka. Det som var en kristen enhetskultur styckas upp av särintressen.

livet bättre om än inte utan äventyr.

MEN NÄR MÄNNISKOR har glömt vad jul och påsk och pingst innerst inne är, förvisso något drakarna inte vill exponera, och där reflexer på ytan har fått rättfärdiga den största glömskan, förvandlas ting som varit heliga till rekvisita i den borgerliga charaden.

Linjerna drogs upp av socialdemokrater på 1940-talet.

Idag är sveket så gott som genomfört. Det har framför allt förmedlats av så kallad kontekstuell teologi. Inte minst i Sverige, världens mest sekulariserade och samtidigt oblygaste land, har överlöpare bland kyrkofolket länge spelat med i den mörka pjäs där de sammansturna barnen har avsatt och förlöjligt sina föräldrar.

Man kan lätt urskilja konturerna av programmet hos Seglora smedja i Stockholm, så ivrigt påhejad av en till synes aningslös biskop Brunne.

Den är svårare att genomskåda i befrielsesteologin på IKT:s hemsida.

Ärkebiskopen emeritus KG Hammar är en av institutets ledamöter och tämligen ensam om att av filosofiprofessorn Torbjörn Tännsjö ha blivit identifierad som ateist.

DEN KONTEXTUELLA teologin ser kristendomen ungefär som folkhemstidens kyrkoministrar. Den är utslag av en förvetenskaplig antik kultur, med besvärande drag av vidskepelse att rätta till.

Har Jesus verkligen uppstått? Eller blev Maria våldtagen av en romersk soldat?

I en modern kontext av upplysta människor, som tror på revolution och evolution och relativitet, gör sig den kristologiska övertron inte så bra – om alls.

Man tillhandahåller i stället en modernistisk religion med kristna kännetecken och drag.

På så sätt kan man, inbillar man sig åtminstone, ursätta och göra förlåtligt att veten-

skapens människor valt att klara sig utan både underverken och patriarken i det blå. Han gick ju så lätt att ersätta med styrelser och mandat från Paris och Moskva.

MEN KAN TÄNKA sig de främmande influenserna som trojanska hästar utplacerade av Voltaire och Comte, av Stalin och Hitler. Det är vetenskapens credo och dess veto, socialismens förenklade människosyn och Tredje rikets barmhärtighetsmord på de svagpresterade och hjälplösa.

Inget är heligt, inte ens människolivet.

Svenska kyrkan har blivit som Deutsche Christen under Tredje riket. I sin önskan att alltid vara makten till lags har man förlorat sin själ.

Överallt i västerlandet ser vi idag hur denna hedniska treenighet med massornas mandat tränger trons folk tillbaka. Det som var en kristen enhetskultur styckas upp av särintressen.

Kristendomens helhet går förlorad när de misslagliga delarna monstras bort. Det är en okkupation av det kristna landet som hos oss sker med kyrklit förmedling. Och vi förstår att just oförmågan att se Fadern, hans spår i världen och i oss själva inte minst, gör tilltaget möjligt.

ENDAST DEN SOM har mött den Korsfäste och fått en personlig relation till honom kan ta en plats i motrevolutionen.

När Svenska kyrkan idag förfaller och jag inte kan lita på prästerna, köper jag hem en flaska St. John Commandaria, samma vin som Sofia församling använder i sin nattvardsgång.

Kyrkan har upphört att vara kyrka, men ingen kan hindra den oförvägna att vara Kristi lärjunge och allmän präst så länge han vill och kan.

Anders Bylander
Jönköping

” Du och Fredrik Reinfeldt bör samtala om hur våra länder kan fördjupa samarbetet på klimatområdet och se till att ambitionerna i ditt senaste klimattal blir verklighet.

ÅSA ROMSON, SPRÅKRÖR FÖR MILJÖPARTIET, I ETT ÖPPET BREV TILL BARACK OBAMA PÅ DN DEBATT

JÖNKÖPINGS-POSTEN

Jönköpings-Posten är oberoende borgerlig och gör åtskillnad på nyheter och åsikter. Tidningens åsikter återfinns i de osignerade artiklarna på denna sida. Åsikter på insändarsidan, debattplats etcetera och i de per

sonliga krönikorna är skribenternas egna. Jönköpings-Posten strävar ständigt mot högre kvalitet och välkomnar läsarna att påpeka fel. Rättelser och förtydliganden finns på sidan 4.